

වනුකින්නර ජාතකය

පූදුරජාණන් වහන්සේ කිමුල්වත්පුර නිගොධාරාමයෙහි වැඩි වසන සේක්. යශේදරා දේවීන් වහන්සේ අරහයා මේ ජාතකය වදාල සේක්.

බූදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රථමයෙන් යශේදරා දේවීන් වහන්සේගේ මාලිගාවට වැඩි ගමනේ පූද්ධේදේදන රජතුමා බිම්බා (යශේදරා) දේවියගේ ගුණ කියන්නේ ස්වාමීනි මාගේ මේ යෙහෙලිය ඔබ කෙරෙහි ආදරයෙන් මහඹිනික්මන් කොට කාඡාය වස්ත්‍ර ඇදි බව අසා පට සැලු පැලදීමෙන් වෙන් වුවාය. එක් වේලේ වුලදකිය අසා ඇද එක් වේලක් ආහාර ගැනීමෙන් දවසරන්නිය. බිම සයනය කරන බැවි අසා බිම සයනය කරන්නිය. ඔබ පැවිදි වූ බැවි අසා සෙසු රජ දරුවන් එවු පඩුරු පිළි නොගෙන ඔබ වහන්සේට ස්නේහයෙන් වැන්දුව ජ්වත් වුයේ ඉතා අශ්වයායීයි සිත්මියි යනාදින් බිම්බාවගේ ගුණ වැරුණා කෙලෙෂය. පිය රජතුමානි ඇ මේ කෙළවර අන් බැවිහි මා කෙරෙහි ස්නේහයෙන් ක්ලේෂ වසග නොවී අනුන් නොපැනීම පුදුම නොවෙයි පෙර තිරිසන් යෝනියෙහි ඉඩි පවා මා කෙරෙහි ස්නේහයෙන් අන් අය නොපැතුවේ වේදැයි ඉක්ත් වත වදාල සේක්.

යටගිය ද්වස බරණැස් නුවර බුන්මදත්ත නම් රජ කෙනෙක් රාජ්‍යය කර කළේහි හිමාල වනයෙහි රිදි ප්‍රවිචක මහ පිනැති සඳ කිදුරේක් සහ සඳ කිදුරියක් වාසය කළහ. දිනක් බරණැස් රජ්පුරුවේ ඇමතියන් අතර රාජ්‍යය පවරා කළ පිළි හැද පස්ක්වායුදයෙන් සැරසි හිමාල වනයට වැද මුවන් මරා කා ඇවිදිනේ වස්කුලක් පිළිමින් ගි කිය කියා මනහර ලෙස තටන සඳ කිදුරු යුවල දැක කිදුරංගනාව කෙරේ සිත් ඇතිව මේ කිදුරා විද මරා මැ හා සමග වාසය කරමියි සිතා සැගවී සිට කිදුරාට හියක් විද්දේය. එයින් ගලන ලේ ඇති වේදනාවෙන් යුතු වූ කිදුරා තම සෞදුරිය අමතා ප්‍රිය වන්දිකාව මාගේ ප්‍රාණය තව ස්විල්ප වේලාවකින් තිරුඩ වන්නෙය. එයින් ගෙක නොකරව තොපගේ ක්විඩා බල සැනුසිමක් මින් මතු නොවන්නේ යයි කියමින් සිට අඩා මල් ඇතිරිය මත්තෙහි පෙරලි වැදහොත්තේය. රජද විදි තැනම සිටියේය. කිදුරා ඊ පහර කා මෙසේ හඩුතත් කිදුරු ලිය මේ කිසිවක් නොදුත්ති නටමින්ම සිටියාය. වික වේලාවකින් විසඟුව වැදහොත් කිදුරා දැක මාගේ රුගුම් නොබලා වැදහොත්තට හේතුව කුමක් දැයි බලන්නි. ගලන ලේ දැක ගෙකය දරාගත නොහි අනුෂාෂ බෙනෙමින් මහ හඩුන්නට වන්නිය. සැගවී සිටි රජ කිදුරා මලේ යයි හෙළින් බැස තී හඩුන්නට කාරණා කවරේ ද මම තී පාදපරිවාරිකාව කොට සොලොස් දහසක් පුරාංගනාවන්ට අග මෙහෙසිය කරමියි කිය. කිදුරංගනාව මේමාගේ සැමියාට විදි සොරා යයි දැන හය ගෙකය දෙකින් යුතුව වෙවුලමින් දිවගෙන ගොස් පර්වතය මුදුනට තැගී අඩුමින් මේ සා දුකක් උපදවන ලද සාපිෂ්ට වූ දේශීය මාගේ ස්වාමියාව මා උදෙසා මැරි නම් මාගේ ස්වාමියාට පැමිණ මරණ දුක තට වේවා මට පැමිණියා වූ මරණ ගෙකය තගේ අමුවට වේවා පාපිෂ්ටය. තාගේ මවිද නොදැක සොහොනට යෝවා. දුෂ්ප මහරජ තට ශාප වේවා යනාදී වශයෙන් කියමින් විලාප බස් දොඩ්නට පටන් ගත්තාය. රජ ඇ සනසමින් වන්දිකාව තොප ගෙක නොකරව. තොප මට බිරින්ද වී රජ ගෙට එනු මැනැවි.

කිදුරිය - අවලක්ෂණ වූ තෝ මා නිසා නිරපරාධ වූ මාගේ සමනා මැරිද? ඔහු කෙරෙහි ස්නේහයෙන් අඩා මිය යතත් තොපගේ බිසව නොවෙමියි කිවාය. රජතුමා කිදුරිය කෙරෙහි කිපි තිරිසන් වූ තිට රජ සැප විදීමට හාග්‍යයක් ඇදේදැයි කියා යන්ට ගියහ. රජ ගිය නියාව දුටු කිදුරිය පර්වතයෙන් බැස කිදුරා ලගට පැමිණ ඔසවා පර්වතය මුදුනට ගෙන ගොස් හිස තම ඇතුළුයෙහි තබා ගෙන අඩුන්නි. ආදර ස්වාමීනි පෙර ඔබ හා පර්වත ග්‍යාලියෙහි සිත් සේ ක්විඩා කරමින් ඇවිද දැන් ඔබෙන් වෙන්ව මම කෙසේ සැනුසෙමිද? අපි මෙතෙක් කළේ ක්විඩා කළ ඇල දොල ගංගා වැලි තලා මල් ගොමු ලියවැල් ආදිය මට අද අදුරු ග්‍යාලා මෙන් හතර විරින් දිස්වේ. අනෙන් හිමියනි කාගේ මුහුණ බලා ඉතින් මම දුක නිවා ගන්නෙමිද? අහෝ ලෙසකපාලන දෙවියනි මේ දුක මට ගෙන දුන්නේ කවරෙක්ද? ඉතින් දෙවි කෙනෙක් මෙලොව ඇත්තාම මහිමට පැමිණ දුක නොපෙන්දේ කියමින් අඩා උන්සද බමුණු වෙසින් එහි පැමිණ සක්දේවී රජ කෙන්ඩියෙන් පැන් ඉස විෂබාටා ඉන් තැගිව්වා මේ මනුෂ්‍ය ප්‍රථමයෙන් තොරව වන්දිගිරි පර්වතයට ගොස් වාසය කරවයි පෙරසේම වාසය කළහ.

එසමයෙහි බරණැස් රජ නම් දැන් අනුරුද්ධ තෙරුන්ය. කිදුරිය නම් යශේදරා දේවීය. සඳ කිදුරුව උපන්නේ පූදුරජාණන් වහන්සේය.